

LA CHRYMÆ

Super præmaturo obitu

Nobilis & Præcellentis Viri Juvenis

DN. CHRISTOPHORI
HEIDFELDI,

Quedlinburgensis, Jurisprudentiæ Candi-
dati meritissimi: qui lenta tabe confectus in Christo

Redemptore suo placidè obdormivit Argentiniæ

27. Julii Anno Christi 1651.

ætatis 26.

Fusæ à Dominis Professoribus & Ami-
cis condolentibus.

ARGENTORATI

Typis JOHANNIS PHILIPPI MÛLBI,
ET JOSIÆ STÆDELI,

Anno M. DC. LI.

A D
BIBL. UNIV.
MONAC.

Universitäts-
München
Bibliothek

I.

De Domino Defuncto.

Bat ad illustris fastigia celsa Lycæi
Doctorisque decus mox habiturus erat
HEIDFELDUS, patriæ spes iam maturrima
lata,

Ad decus intentæ grande potensque suum.
Sanguinis insolitus corrumpit viscera fluxus
Ecce ; phthisis gignit, cordis inundat opes,
Et facit, ut medium cursus corrumpere actum,
Atque coronarum non caperet radios.
Vindicat egregiè mox sanguinis ille furores,
Atque aliunde capit, quod vetat iste cruor.
Spiritus ad coeli fastigia summa meavit ;
Nulla ubi Doctor eget, cuncta ubi Doctor habet.

Hæredibus condol. scr.

Johan. Georgius Dorfscheus, D.
Acad. h. t. Rector.

Idem de Legato Bibliotheca factò.

HEluo librorum, cupidissimus heluo iuris
Heidfeldus, secum dum meditatus erat,
Qua ratione queat sibi condere Bibliothecam,
Bibliothecam etiam augere labore suo,
Et nomen scriptis in secula ducere clarum,
Corripitur multo sanguinis effluvio.
Quod dum pro gladio mortem atram sumere velle
Cernit & in vitæ stringere iura sua,

Arripit

Arripit ipse atramentum, legatque Lycæo
Nostro, quo possit Bibliotheca frui.
Argento, quod mente nequit, sic perficit idem.
Autores plures sic Deus adde bonos.

Bibliothecarius.

II.

M Usarum exulibus Friderici authentica Regis
Immunes alibi vivere posse dedit:
HEIDFELDUM haut potuit lex hæc à morte tueri:
E patriâ exivit iret ut in patriam.

*Johan. Conrad. Dannhauer, D.
Prof. Ecclesiastes h. t. Fac. Theol. Decan.*

III.

Ad Dominum Defunctum.

HEIDENFELDE tibi sputatio tanta cruoris
Contigit, heu quanta est nunquam mihi visa! Secuta
Inde *ab his*, tibi quæ tussim, maciemque stupendam,
Et vigiles peperit noctes, floremque coloris
Abstulit, & fecit, quo densus anhelitus esset:
Insper & pulsum languentem reddidit, atque
Accendit febrim, triplex quæ corporis ægri
Principum prorsus consumit, ut illius omnis
Gratia vanuerit. Tanta inclementia sævi
Huiuserat morbi! qui tandem in flore iuventa
In te crudelis coniecit spicula Mortis.
Tu tamen adiutus divino Numine cuncta
Excelfo in fractoque animo cum laude tulisti.
Sed nunc in cæli regno sine fine triumphas,
Immundi mundi lacrymosa valle relicta.
Ergo vale, & Magno cæli terræque Monarchæ
Vive, & cum *Seraphim* modulare Trishagion illud,
Est *sanctus, sanctus, sanctus* Deus unus, & idem.

Trinus

Trinus personis est cuius gloria magna
Maiestasque simul totum diffusa per orbem.

Quando lux nobis illuxerit illa beata,
Qua iustus veniet ius dicere Rector Olympi,
Spirituale tibi corpus, sanumque, potensque,
Immò, quod est mirum magis, immortale resurget,
Spirituque tuo rursus iungetur, ut antè
Seiunctum fuerat peccati crimine ab illo.

Melchior Sebizius, D.

IV.

Nos aliò mentes divisimus, atque supremus
Dividit eventus cuncta regente manu.
Ad nostram, licèta patria, pervenerat urbem
Hèydsfeld, ut studiis disceret inde modum;
Unde suæ caperet terrestris commoda vitæ.
Evolvit gnava iura proinde manu.
Et mox terrestris patriæ venisset ad arva,
Artibus, & summo dives honore, redux:
Cum supero visum est aliter. Peregrinus in urbe
Non patria, amittit rura paterna soli.
Invenit at patriam meliorem, & commoda vitæ
Cogitur æternæ quærere morte cita.
Captat ubi mitram Doctoris iuris ab ipso
Christo, quam nunquam blatta vorabit edax.
Hæc Evangelici studiosos præmia iuris,
Conscripti Christi sanguine, certa manent.
O si! respiceres speculum hoc secunda iuventus,
Quæ fingis frustra secula multa tibi;
Dum teritur studiis Academica vita peregre,
Securè mortis vivis & absque metu,
Quin etiam genio indulges, vitis que redundas;
Sub spe, quod senium diluet illa pium;
Cum mores alios civilis vita requireret,
Et lex officii non sinet esse levem.
Falleris. Indignum est Veneri Bacchoque, iuventæ
Mustum; Sed vappam sacrificare Deo.

Falleris. Haud constat, num cras quoque vixeris. Ergo
Sic hodie, ut felix cras moriaris, agas.

*Ultimi honoris pie defuncto habendi causa
apposuit*

Baltasar Scheid, Theol. Candidatus & He-
brææ linguæ Professor.

V.

Siccine, sic nostris, HEIDFELDI, cedis Athenis,
Non tamen ut patriæ sit tibi cura prior?
Quæ sibi felicem reditum, quæ gaudia longa
Aucta mora, amplexus quæ sibi anhela tuos
Spondebat: quoniam doctrinæ industria votum,
Et spes maturus iam satiabat honor.
Ista aderant: sancto sed mens tua concita motu,
Hæc, sint magna licet, cuncta caduca videns;
Nil, nisi quod coeleste, cupit, terramque perosa
Esse Deum patriam, vota sua esse putat.

*Robertus Kœnigsmannus, Eloquen-
tiæ Professor.*

VI.

In dem du deinen lauff durch dise Lebens-Heyde
Dem kummer-vollen feld/Herr Heydsfeld/ ich vollbracht/
Nimmst abschid von der Welt/und wanderst durch die Nacht
Deß Todes zu dem Liecht deß Lebens und der Freude;
Soweyß ich fast nicht wol/ ob ich eyn solches Leyde
Soll klagen/oder ob auff reimien ich bedacht
Zum Glückwunsch solle sein. Dann wan ich recht betrachte
Den vorig-schwachen Leib/und ich die Selen-wende/
Wo du nun Schmerzen-frei empfangest stolze Ruh
Und wahren Himmels-lust; So ruff ich dir/ glück zu!

Wan aber ich die Kunst und Wissenschaft beschaue
Mit welcher du bereyts verdienstest Doctores ehr/
So flag ich deine Blüht. Doch preiß ich dises mehr/
Daß auß dem Leyd feld du kömst in die Freuden-aue.

Joh. Matthias Schneüber.

VII.

In tristissimum Obitum Nobil. & Pra-
cellentis Viri

DN. CHRISTOPHORI HEIDFELD II,
Juris utriusque Candidati.

AD culmen usque flammis Heidfeldius
Cum gressibus scandisset in Legum arduo
Studio sibi que destinatos cerneret
Oculis honores, in poli intentis decus,
Quos Orbis, inquit, dat honores, non meam
Satiare mentem nec voluntatem queunt.
Polus coronam, quam peto, ecce, continet.
Orbis vale: Salve Polus, tu tu mihi
Quos Orbis haud potest, honores conferes.

Συμπλαθείας Ένεκα scripsit
Samuel Schallefius.

VIII.

DN. Defuncti vox.

ARtes dum quaerens Patriam ipse volensque lubensque
Hic careo, Patria est vera repetta mihi:
Hanc ego dum reperi, careo ipse volensque lubensque
Qua, quaerens artes, ulius eram Patria!

fec.

Joh. Henr. Rapp-

F I N I S.

